

30 mart 2018 cuma hutbesi-Yüce insanlar:Ashab-ı Kiram

Huzur-i Enver (Atba) 23 mart 2018'de Londra Beytül Futuh camiinde Cuma hutbesi verdi. Teşehhüd taavvuz ve fatiha suresinden sonra şöyle buyurdu:

Hiz. Resulüllah'ın (sav) sahabelerinden biri de Abdullah bin Amr bin Haram'ın oğlu olan hiz. Cabir bin Abdullah idi. Hiz. Abdullah bin Amr bin Haram'dan önceki Cuma hutbesinde bahsetmiştim. Hiz. Resulüllah (sav) onun şehit olmasından sonra şöyle buyurmuştu: Allah-u Teala ona, her ne arzun varsa söyle gerçekleştireceğim, buyurdu. O dedi ki Ey Allah'ım! Benim arzum yeniden hayata döndürülerek dünyaya gönderilmek ve Senin yolunda tekrar şehit olmaktır. Allah-u Teala, "bu asla olamaz, çünkü ölen bir daha dünyaya döndürülmez," buyurdu. Ne olursa olsun bundan, onun fedakarlığının seviyesi ve Allah-u Teala'nın ona karşı olağanüstü davranışı anlaşılmalıdır. Onun oğlu olan Cabir bin Abdullah daha çocukken biat etmişti. Hiz. Abdullah bin Amr bin Haram'dan bahsedilirken şu da anlatılmıştı: O, oğluna dedi ki, benim yahudiden aldığı borcu, bahçenin meyvelerini satarak öde. Ođlu da onu ödedi.

O devirde, bahçelerin ve tarlaların meyvelerine karşılık olarak borç alınırdı. Hiz. Cabir de masraflarını karşılamak için borç alırdı. O şöyle rivayet eder: Medine'de bir Yahudi vardı ve o bana, hurma bahçesinin yeni meyveleri oluncaya kadar borç verirdi. Bir defasında sene tamamlandı ama meyve az oldu. O Yahudi, adeti olduğu üzere verdiği borcu geri almaya geldi. Ben ondan bir yıl daha mühlet istedim fakat o bunu reddetti. Hiz. Resulüllah (sav) bunu öğrenince sahabelere buyurdu ki, hadi gidip Cabir için Yahudiden mühlet isteyelim. Peygamber Efendimiz birkaç sahabeyle beraber bahçeye geldi ve Yahudi ile konuştu fakat Yahudi dedi ki, ey Ebulkasım! Ben ona mühlet vermeyeceğim. Peygamber Efendimiz yahudinin bu tavrını görünce hurma ağaçları arasında bir tur attı ve sonra da gelip Yahudi ile tekrar konuştu, fakat o yine reddetti. Hiz. Cabir diyordu ki bu arada ben bahçeden biraz hurma toplayıp Peygamber

efendimize ikram ettim, kendisi bunu yedi ve sonra ey Cabir! Bahçede dinlendiğin yer nerdedir, buyurdu. Ben gösterince, benim için oraya yere bir şey ser de ben biraz istirahat edeyim, buyurdu. Cabir (ra) diyor ki ben bu isteği yerine getirdim ve Peygamber Efendimiz (sav) orada uyudu. Uyandıığında ben tekrar biraz hurma getirdim, onlardan birkaçını yedi. Sonra ayağa kalktı ve Yahudi ile tekrar konuştu ama o kabul etmedi. Peygamber Efendimiz tekrar bahçeyi dolaştı ve bana buyurdu ki, Cabir! Meyveleri toplamaya başla ve Yahudinin borcunu öde. Ben hurmaları toplamaya başladım, bu sırada Peygamber Efendimiz de hurma ağaçlarının arasında duruyordu. Ben hurmaları toplayıp yahudiye olan borcun tamamını ödedim, ayrıca bir miktar hurma da arttı. Ben Peygamber Efendimize bunu müjdeleyince o şöyle buyurdu: Şahitlik ediyorum ki ben Allah'ın Resulüyüm.

Huzur-i Enver şöyle dedi: Bu olaydan bir taraftan Peygamber Efendimizin (sav) şefkati ve duasının kabul olması sayesinde meyvelere bereket indiğini görürüz, diğer taraftan da borcun ödenmesi konusunda sahabelerin titizliğini görmekteyiz. İşte bu ruh, gerçek bir müminin ayırt edici özelliği olmalı. Bazen bizim toplumumuzda Ahmedi denilen bazı kimseler buna dikkat etmiyorlar, aldıkları borcu ödemeyi geciktiriyorlar, yıllar geçiyor, mahkemelere düşüyorlar. Bizim Hz. Mesih-i Mevud'un şu kelimelerini daima göz önünde tutmamız gerekir; Bana biat ettikten sonra sahabelerin örneğini benimseyin, Mehdi ve Mesih'in gelişinden sonra oluşacak olan o güzel ortam işte ancak o zaman oluşabilir.

Borcun ödenmesinin önemi ile ilgili Hz. Cabir'den(ra) şöyle rivayet edilir: Bir sahabenin iki dinar borcu vardı, o bu durumda vefat etti. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sav) bizaat onun cenaze namazını kılmayacağını söyledi. Bunun üzerine başka bir sahabe, onun borcunun ödenmesini ben üstleniyorum, diyerek garanti verdi. O zaman Peygamber Efendimiz cenaze namazı kıldırdı ve ertesi gün garanti veren o sahabeye, üstlendiğin o iki dinar borcu ödedin mi, diye sordu.

İşte borcun ödenmesinin önemi budur, böyle titiz olmak gerekir. Hz. Cabir'den (ra) aktarılan şu rivayet de vardır. Hz. Resulullah (sav) şöyle buyurdu: Bir mümin geride mal bırakırsa bu onun aile efradının olur. Eğer geride borç bırakırsa ve mal da bırakırsa ve fakat miras bütün borcun ödenmesine yetmiyorsa, yahut zayıf ve desteğe muhtaç evlat bırakırsa, onun zayıf evlatlarının sorumluluğunu ve borcun ödenmesini hükümet üstlenecektir, sorumlular bunu yapacaklardır.

Yetimlerin bakımı ve onların masraflarının karşılanması konusunda İslam'da çok fazla telkinde bulunulmuştur. Bu iki ayrı olay gibi gözükmemektedir. Birinde, boşu boşuna borç alanların anlaması lazım ki borcun ödenmesini çok önemlidir ve onun akrabalarının da bu sorumluluğu üstlenmesi gerekebilir. Diğerinde de yetim çocukların bakımı ve borçlarının ödenmesinin İslamî hükümetin sorumluluğu olduğu belirtilmiştir. Kısacası bu, İslamî hükümetler için bir derstir. Hz.

Resulüllah (sav) bize, vatandaşlara nasıl dikkat edilmesi gerektiği dersini öğretmiştir. Ancak ne talihsizliktir ki vatandaşların hakları en fazla İslamî hükümetlerde yenir.

Hiz. Resulüllah'ın (sav) Hiz. Cabir'e (ra) olan şefkatine dair başka bir olay daha vardır. Rivayet eden diyor ki, ben hiz. Cabir bin Abdullah Ensarî'nin yanına gittim ve ona hiz. Resulüllah'tan (sav) duyduğun bir şeyi bana da anlat dedim. Hiz. Cabir (ra) şöyle anlattı: Ben bir yolculukta Peygamber Efendimizle birlikye idim. Medine'ye doğru yöneldiğimizde Peygamber Efendimiz (sav), evine çabucak gitmek isteyen hızlı gitsin, buyurdu. Bunu duyunca biz hızlandık, ben haki renk bir deve üzerindeydim, insanlar benden geride idiler. Böylece gidiyordum ki deve oturdu ve yürütmeye çalışmamla yürümedi. Peygamber Efendimiz (sav) bunu görünce bana, Cabir, biraz sıkıca devenin üstüne otur, buyurdu. Bunu söyledikten sonra da kendi kamçısıyla deveye bir kamçı vurdu. Bunun üstüne deve kalktı ve yürüdü, ondan sonra da çok hızlı gitmeye başladı. Peygamber Efendimiz, bu deveyi satar mısın diye sordu. Ben, evet efendim satarım, dedim. Medine'ye ulaştığımızda Peygamber Efendimiz (sav) bir çok sahabeliyle birlikte camiye gitti, ben de onlarla birlikte gittim ve o deveyi de mescidin önünde bir köşeye bağladım. Peygamber Efendimize, bu sizin devenizdir, diye arzettim. Hiz. Resulüllah (sav) dışarı çıktı, devenin etrafında bir tur attı ve bu bizim devemizdir, buyurdu. Peygamber Efendimiz daha sonra birçok altın mücevher gönderdi ve bunları Cabir'e verin buyurdu. Daha sonra kendisi şöyle buyurdu: sen bunun değerini tam olarak aldın mı? Ben evet aldım ya Resulallah dedim. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurdu: Bu ücret de bu deve de senindir.

İşte Peygamber Efendimiz (sav) şefkat göstererek deveyi de geri verdi, ücretini de ödedi. Peygamber Efendimizin (sav) sahabelere ve onların çocuklarına şefkati işte böyleydi. Yüce Allah o sahabelerin derecelerini yükseltsin ve bize de onların iyiliklerini benimsemeyi ve sürdürmeyi nasip etsin. Amin.

Huzur-i Enver daha sonra, vefat eden iki ihlas sahibi Ahmedinin güzel vasıflarından bahsetti. Onlardan birisi Suriye'den Bilal İdlibi beydir. Geçen gün bir araba kazasında yaralanmıştı, 17 mart 2018'de gece saat bir buçukta kalbi durdu ve vefat etti.

İkincisi, Pakistan Karaçi'nin lajna imailah (Cemaatimizin kadınlar kolu) eski başkanı Selime Mir Hanımefendidir. O da 17 mart 2018'de doksan yaşında vefat etti. İnna lillahi ve inna ileyhi raciun.

Kaynak: <https://www.alislam.org/friday-sermon/2018-03-30.html>